

Jordi Pons, a Sta. Eulàlia

Com s'anunciava en el número anterior de la revista, el dia 17 de maig, al Casal, tingué lloc la projecció de les pel·lícules sobre l'ascensió al D'haulagiri i el Nepal, a càrrec de Jordi Pons.

Creiem que, dels molts aspectes positius que presentà la vetllada cal ressaltar-ne els següent:

— Poguérem copsar un xic més la grandària de la gesta d'aquells alpinistes catalans, que junt amb els navarresos, assoliren el cim del Dhaulagiri. Si bé ja s'ha divulgat en diverses ocasions, val la pena recordar que aquest cim de 8.172 metres, enclavat al Nepal, no lluny de la frontera amb Xina, en el cor de l'Himalaia, fou assolit per primera vegada l'any 1960 per una expedició suïssa, que seguí als fracassos de set expedicions realitzades anteriorment.

L'expedició catalano-navarresa fou la setena que coronà el cim. D'altra banda, Jordi Pons —que ja havia conquerit l'Annapurna Est, l'any 1974—, es converteix en un dels poquíssims alpinistes de tot el món (potser entre deu i quinze) que han estat dues vegades en cims superiors a 8.000 metres.

— La vetllada aplegà afeccionats de tota la comarca. Si aquest fet ja és ben positiu, cal afegir que fou correguda per molts santaeulaliencs no vinculats estrictament amb l'àmbit muntanyenc, els quals sortiren fortament impressionats.

— La projecció complementària, sobre la vida del Nepal, fou bellíssima com a document de la vida d'aquell país allunyat.

— De l'interès generalitzat en parlar de l'èxit en la venda de «posters» i de llibres d'en Jordi Pons, a l'acabar l'acte. Val la pena recordar que el llibre «Annapurna Est, un 8.000 verge» és un important document que reflecteix amb claredat tota la problemàtica que comporta qualsevol aventura d'aquesta envergadura.

— Tant per les hores prèvies a l'acte com pel diàleg que s'establí a l'acabament, poguérem adonar-nos que en Jordi Pons no és solament un gran alpinista sinó una gran persona en tots els aspectes, que ens impressionà fortament.

Ens queda tan sols donar les gràcies: a ell, per haver volgut estar entre nosaltres, a tots els assistents pel seu interès, al Dr. Padrós, que féu possible la realització de l'acte. I es-

Agrupació Excursionista de Granollers

Hem rebut, amb el prec de publicar-la, la nota que molt gustosament transcrivim a continuació:

OPERACIÓ ANDES-80 (Cordillera Blanca)

Membres de l'Agrupació Excursionista de Granollers estan preparant per aquest estiu que ve l'OPERACIÓ ANDES-80 (CORDILLERA BLANCA), la qual s'ha proposat com a principal objectiu, entre altres, l'ascensió al NEVADO HUASCARAN de 6.768 mts., cim culminant de la Cordillera Blanca i dels més elevats d'Amèrica. L'objectiu principal, el Huascarán, tret de l'important i greu problema de la seva alçada, no és un objectiu difícil, tècnicament parlant, des del punt de vista dels grans muntanyencs, però per nosaltres, pirineistes que no hem sobrepasat mai de l'alçada que gaudixen els cims més elevats dels Alps, és una fita important. A excepció de dos membres que l'any 1978 van formar part de l'Expedició Groenlàndia-78, que la secció d'escalada de la nostra Agrupació va portar a bon terme en el fiord muntanyós de la costa occidental de l'illa de Groenlàndia anomenat Evighedsfjord, és per nosaltres la primera Operació d'aquesta importància.

En principi es pensa anar a la Vall del Yanganuco, a la qual hi ha previst fer l'aclimatació a l'alçada assolint el Nevado Pisco, de 5.835 mts., i, si és possible, algun altre. Després passarem a la Vall del Huascarán per atacar el seu cim mitjançant la instal·lació escalonada de camps d'alçada, tipus Himalaia, partint d'un camp Base.

Si creieu que val la pena aquest treball i una aventura d'aquests tipus podeu col·laborar amb nosaltres mitjançant l'Operació Cartes Postals, la qual consisteix en entregar 100 ptes. a canvi de les quals s'us entregará un adhesiu a l'ègic a l'Expedició i rebreu, a l'Estiu, des del Perú, una postal signada per tots els membres de l'Operació.

(Cordillera Blanca-Perú)
Operació ANDES-80

perem que novament poguem repetir una vetllada com aquella.

La Comissió Organitzadora de la U. E. C.

U. E. C. Vall del Tenes, fa saber que cap soci de la seva entitat és membre de la Comissió de Festes, organitzadora de la Festa Major.

Però que, com a entitat del poble, va ésser cridada pel conseller de Cultura per tal de parlar de la Festa Major, comproment-se a realitzar un acte, el qual ja està preparant des de

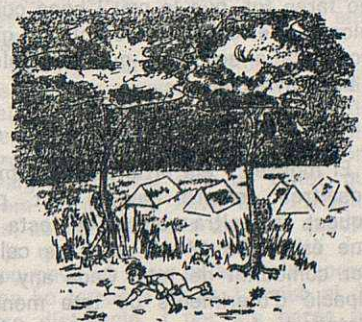
Grup d'Esplai

Hola, amics!

Aviat marxarem a Colònies, com ja us dèiem en el passat número. Com podeu imaginar, les corredisses d'aquests darrers dies no ens deixen gaire temps per a posar-nos a escriure molt a fons sobre els nostres projectes d'estiu.

A l'hora de fer aquest escrit, les inscripcions ja estan cobertes i la preparació de la Colònia segueix el seu camí. Les reunions de treball són variades, per la diversa quantitat de temes que s'han de tractar: economia, organització interna, horaris, i totes les qüestions, podríem dir-ne pedagògiques. A vegades un bon esclat de rialles trenca el tema discutit i ajuda a desvetllar-se una mica.

L'esforç que representa posar en marxa el mecanisme de la colònia és considerable. Potser la nostra manca d'experiència ens dificulta més aquesta tasca, però tenim, tanmateix, un «superàvit» d'il·lusió.

fa dies. Però no organitzant tota la Festa Major.

Aquesta crida va ésser per a totes les entitats del poble i algunes persones ben significatives, bona part de les quals se n'han desentès totalment.

No creiem que organitzar la Festa Major tres o quatre persones sigui la manera més adient de fer-ho. Si les entitats no responen deu volguer dir que no volen Festa Major.

Però si s'haguessin responsabilitzat de fer un acte cada una, d'altra manera anirien les coses, i podríem tenir una festa més popular i amb més participació.

2.
571
ES

NA